

O istorisire ilustră (2)

Rut 2-4 (Boaz)

Arthur E. Goodwin

© SoundWords, Online începând de la: 19.06.2020, Actualizat: 19.06.2020

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versetete călăuzitoare: Rut 2-4 (Boaz)

Boaz, ruda bogată

Înainte de a ne ocupa cu al doilea caracter al acestei istorisiri vrem să ne ocupăm cu tema de bază a acestei cărți.

Sub Legea care domnea în Israel găsim, desigur alături de multe alte lucruri, că erau două măsuri de prevenire: prima reglementa răscumpărarea proprietății. Aceasta se poate citi în Leviticul 25.25-34; și a doua posibilitate era primirea de moștenitori - de urmași - pentru o familie în care un om a murit fără să aibă copii. Aceasta este descrisă în Deuteronomul 25.5-10. Elimelec a murit și a lăsat o bucată de pământ, și cei doi copii ai lui au murit fără să aibă copii. Acum se pune întrebarea: cine va răscumpăra moștenirea și va dispune de ea? Răspunsul la această întrebare îl putem numi punctul culminant al acestei istorisiri. Capitolul 2 prezintă pe omul care poate pătrunde în breșă. Versetul 1 al acestui capitol ne spune că Elimelec avea o rudă, care se numea Boaz. Și el era un om puternic, bogat. Dacă îl privim în felul acesta, atunci trebuie să ajungem la concluzia că el este un model al Domnului nostru Isus Hristos. Numele lui înseamnă tradus „în el este tărie”. Faptul simplu că el era o rudă de sânge al lui Elimelec ne amintește că Hristos a devenit un Om ca noi, desigur cu excepția păcatului. Boaz era un agricultor, și noi am văzut deja că era timpul recoltatului; și acum el și Rut s-au întâlnit – fără îndoială prin providența lui Dumnezeu. Rut a ieșit să adune spice, și se spune că „s-a întâmplat” ca ea să ajungă pe ogorul lui Boaz. Rut ar fi putut crede că era întâmplător. Dar dacă citim istorisirea putem vedea că mâna lui Dumnezeu conducea lucrurile. Dacă citim capitolul 2 în întregime, atunci este foarte impresionant cât de des o găsim pe Rut în apropierea lui Boaz. Citim că era ogorul lui Boaz, unde Rut culegea spice. Citim despre angajatul lui tânăr care a fost împuternicit să aibă grijă de Rut. Citim despre slujitoarele lui, care s-au unit cu ea. Citim despre slujitorul care a relatat lui Boaz despre ea.

Prieteni dragi, nu există nimic comparabil cu părtășia copiilor lui Dumnezeu. Domnul a zis ucenicilor Lui: „*Voi nu sunteți din lume*” (Ioan 15.19). Cine mai vrea lumea cu toate așa-numitele puncte de atracție ale ei, dacă noi putem fi în părtășie cu copiii lui Dumnezeu însufleții de aceleași sentimente și convingeri? Desigur, Boaz însuși era acolo. Citim că ei i-au fost date grăunțe prăjite. El a spus ca intenționat să se lase spice pentru ea și să nu i se facă supărare. Însă Rut nu era mulțumită cu darurile și facerile de bine ale lui Boaz, cu toate că ea le-a prețuit foarte mult. Ea își dorea pe dăruitor. Ea avea interese pentru partea de moștenire. Și ea și-a dat seama că numai prin Boaz putea ajunge la ea. De aceea în capitolul 3 învățăm cum ea preia inițiativa.

În Proverbe 8.17-21 citim cuvintele acestea: „Eu iubesc pe cei care mă iubesc și cei care mă caută stăruiitor mă vor găsi. Bogății și onoare sunt cu mine, bunuri statornice și dreptate. Rodul meu este mai bun decât aurul fin, da, decât aurul curat; și câștigul meu decât argintul ales. Eu umblu pe calea dreptății, în mijlocul cărărilor judecății, ca să fac pe cei care mă iubesc să moștenească avere; și le voi umple vistieriile.”

Gândește-te la toate lucrurile bune care ne sunt accesibile prin Hristos și lucrarea Sa; la toate lucrurile pe care ni le-a adus răscumpărarea; la fiecare parte a moștenirii noastre actuale.

Suntem noi harnici și pătimiși ca Rut, ca să obținem aceste lucruri, sau este prezentă lipsa în onorarea lucrurilor care ne-au fost dăruite? Noi îl găsim aici pe Boaz la vânturatul boabelor de orz; aceasta este despărțirea seminței bune de pleavă. El este un model al lui Hristos și această acțiune ne amintește de acțiunea lui Hristos prezentată în Efeseni 5.26,27: „... ca s-o sfințească, curățind-o prin spălarea cu apă, prin Cuvânt, ca să-Și prezinte Lui Însuși Adunarea glorioasă, neavând pată sau zbârcitură sau ceva de felul acestora, ci să fie sfântă și fără cusur.”

Nu trebuie să spun că în apropierea lui Rut de Boaz, despre care citim în Rut 3.6,7 nu era nimic imoral. Era fără îndoială un obicei al acelor zile. Rugămintea ei este: „Întinde-ți acoperământul tău peste roaba ta.” Cuvântul acesta înseamnă în realitate „aripi”. Și astfel Rut îl roagă dacă el nu ar vrea ca răscumpărător de sânge s-o ia sub aripile lui. Ea a recunoscut deja că ea era o străină, și aceasta i-a oferit lui Boaz ocazia să spună: „Mi s-a istorisit tot ce ai făcut pentru soacra ta de la moartea soțului tău și cum ai lăsat pe tatăl tău și pe mama ta și țara în care te-ai născut și ai venit la un popor pe care nu l-ai cunoscut mai înainte” (Rut 2.11). Acum el îi spune: „... ești o femeie cinstită [vrednică].” Nu mai trebuie spus că Hristos știe totul despre noi. Ar putea El spune aceleași lucruri despre noi: că tu ești o femeie prețioasă (un bărbat prețios)?

Boaz, răscumpărătorul

În capitolul 4 citim rezultatul acestei întregi situații. Boaz răscumpără moștenirea. El a plătit prețul întreg pentru ea. Aceasta nu l-a sărăcit. El a rămas în continuare un om bogat. Însă contraimaginea mare o citim în 2. Corinteni 8.9: căci „cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos, că El, bogat fiind, S-a făcut sărac pentru voi, ca prin sărăcia Lui, voi să fiți îmbogățiți.” Acțiunea lui Boaz era un pas necesar, înainte ca el să poată lua pe Rut ca soție. El i-a dat șase măsurile de orz (Rut 3.15), nu șapte! Șapte este numărul desăvârșirii și al binecuvântării depline, care poate veni numai cu împăcarea. Boaz a făcut aceasta ca model, și acum el primește pe Rut ca soție.

Căsătoria

Desigur avem aici numai o imagine slabă a nunții Mielului, despre care citim în Apocalipsa 19. Boaz este imaginea Domnului Isus, Rut este imaginea Adunării, mireasa. Și tu și eu suntem incluși ca credincioși în *El*. (Remarca editorului: de fapt Rut nu este o imagine a Bisericii, ci este o imagine a Ierusalimului, mireasa pământească a lui Hristos.) Nu ni se relatează nimic despre viața lor comună. Dar din ceea ce se spune despre viața lor personală, atitudinea lor spirituală și dorința de a face voia lui Dumnezeu, putem desigur deduce că era o viață fericită și bogată în binecuvântare. Așa ca în cazul fiecărei istorisiri bune putem presupune că ei au trăit pentru totdeauna fericiți unul cu altul. Mai citim că ei au avut un fiu, primul lor copil, Obed. El era bunicul lui David, împăratul din Israel și model al Domnului Isus Hristos, Împăratul împăraților.

Tradus de la: [Eine illustre Geschichte \(2\)](#)

Titlul original: „Bible Families: Boaz and Ruth“;

după o emisiune la radio Truth for Today din 28.11.1999.

Traducere: Ion Simionescu